

Scan the QR code to see where this took place

Oud Amsterdam in kleur

Kijk door de ogen van de fotograaf en reis terug in de tijd naar een stad zoals die ooit werkelijk gezien werd. Hij zag de wereld niet in zwart-wit, maar in kleur. Kleur die de straten, grachten en mensen tot leven bracht. Zwart-wit was slechts een technische beperking van zijn tijd.

De fotograaf was een man die Amsterdam in 'full colour' beleefde, maar gedwongen werd de stad in grijstinten vast te leggen. Voor hem was de zwart-witfotografie van de 19e eeuw geen artistieke keuze, maar een technische grens waar hij telkens tegenaan liep.

Dit boek laat het verleden opnieuw tot leven komen. De gebruikte foto's behoren tot het publiek domein en zijn met behulp van AI van kleur voorzien. Deze kleuren vormen een artistieke interpretatie van het verleden.

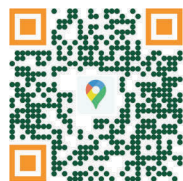
Old Amsterdam in Colour

See the city through the eyes of the photographer and travel back in time to experience it as it once truly was. He did not see the world in black and white, but in colour. Colour that brought the streets, canals and people to life. Black and white was merely a technical limitation of his time.

This photographer experienced Amsterdam in 'full colour', yet was forced to capture the city in shades of grey. For him, 19th-century black-and-white photography was not an artistic choice, but a technical limitation he repeatedly encountered.

This book brings the past back to life. The photographs used are in the public domain and have been colourised using AI. These colours offer an artistic interpretation of the past.

Tijdloze bedrijvigheid in de schaduw van de Wester

Stap terug in de tijd, rond 1927, in het hart van de Amsterdamse Jordaan. In de Eerste Leliedwarsstraat hangt een mysterieuze ochtendnevel die de majestueuze Westerkerkstoren in een zachte sluier hult.

We zien een man met een zware jute zak over zijn schouder wegwandelen; zijn tred is stevig, zijn rug licht gebogen door de dagelijkse last een prachtig beeld van noeste arbeid.

Aan de gevels sieren borden van een ‘Loodgieter Electricien’ en een handelskantoor de straat, getuigen van het ambachtelijke leven van weleer. De houten handkar vol brandhout staat geduldig te wachten op de klinkers.

Tegenwoordig is de bedrijvigheid veranderd: waar vroeger de loodgieter zat, vinden we nu sfeervolle woonpanden en kleinschalige creatieve ateliers.

De straat is nog even karakteristiek, maar de geuren van kolen en paardenvijgen hebben plaatsgemaakt voor de aroma's van nabijgelegen koffiebars en de serene rust van een beschermd stadsgezicht. Een nostalgisch doorkijkje naar een onverwoestbaar stukje Amsterdam.

In the Shadow of the Crown: Eerste Leliedwarsstraat

Circa 1927. We find ourselves in the historic heart of the Amsterdam Jordaan. An ethereal morning mist clings to the Eerste Leliedwarsstraat, draped like a soft veil over the majestic spire of the Westerkerk.

A man moves away from the lens, a weighty burlap sack slung across his shoulder. His stride is unwavering, though his spine is slightly arched under the daily burden—a masterfully candid portrait of unvarnished manual labor.

Affixed to the facades, the signage for a ‘Plumber & Electrician’ and a trading office stand as sartorial vestiges of a lost era of craftsmanship. Nearby, a timber handcart laden with firewood waits with practiced patience upon the uneven cobblestones.

Today, the industry of the street has shifted; where the plumber once held court, we now find refined residential dwellings and intimate creative ateliers. The street remains as characteristic as ever, though the pungent scents of coal and horse manure have long since yielded to the delicate aromas of artisanal coffee and the gentrified serenity of a protected cityscape.

Goudgele weelde bij Albert Heijn

Stap even terug in de tijd, naar de Amsterdamse Kalverstraat tussen 1935 en 1938. De gevel van nummer 84 straalt een ingetogen luxe uit; de gouden Art Deco-letters en het koninklijke wapenschild beloven kwaliteit. Hoewel dit niet de allereerste winkel was — die opende Albert Heijn senior al in 1887 in Oostzaan — vormde dit Amsterdamse filiaal een waar pronkstuk.

De etalages zijn een levendig stilleven van overvloed: met uiterste precisie gestapelde blikken, hopen noten en een indrukwekkende toren van kazen. Je proeft de sfeer van ambacht en persoonlijke aandacht die de jaren dertig kenmerkte.

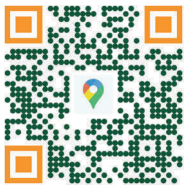
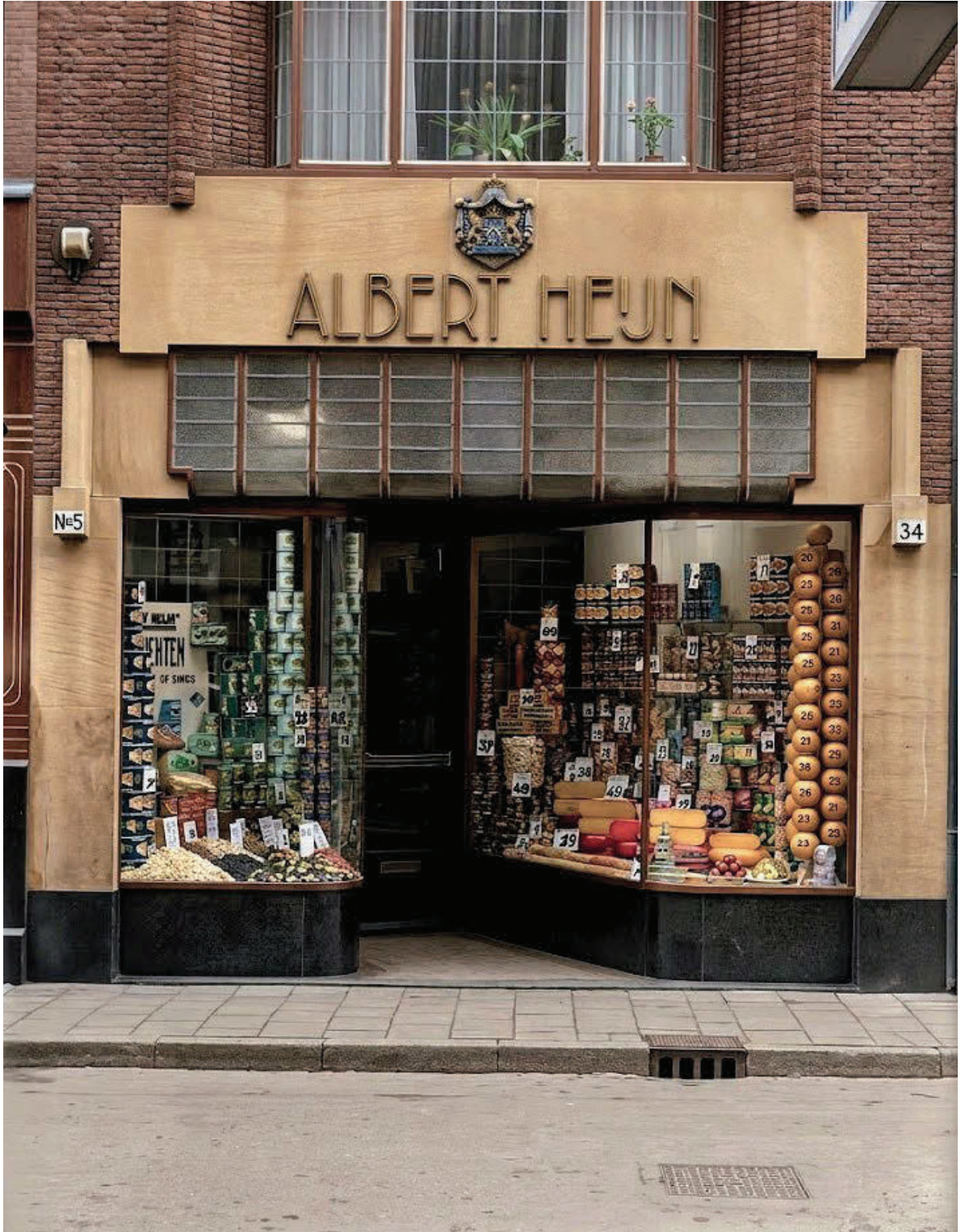
Hoewel er geen klanten zichtbaar zijn, voel je de zorgzame hand van de winkelbediende die zojuist de laatste hand aan de presentatie legde. Vandaag de dag is de geur van verse kruidenierswaren vervlogen; op deze historische plek is nu de kledingwinkel Bershka gevestigd. Een nostalgisch venster naar een tijd van zorgvuldige eenvoud.

Golden Opulence: Albert Heijn in the Kalverstraat 1935

Step into the mid-to-late 1930s. The facade of Kalverstraat 84 radiates an understated luxury; the gilded Art Deco typography and the royal heraldry stand as silent vouchers of quality. Though this was not the very first branch—Albert Heijn Senior had already pioneered his empire in Oostzaan in 1887—this Amsterdam location served as the undisputed jewel in the corporate crown.

The display windows are a lively still life of abundance: tins stacked with architectural precision, mounds of fresh nuts, and an imposing tower of cheeses. One can almost taste the atmosphere of craftsmanship and the bespoke attention that defined the retail experience of the thirties.

Though no patrons are visible, the presence of the clerk is felt—the invisible, attentive hand that only moments ago perfected the presentation. Today, the aromatic scent of fresh spices and dry goods has evaporated; this historical site is now occupied by the fast-fashion giant Bershka. It remains a nostalgic window into an era of meticulous simplicity, where even a grocery run was an exercise in elegance.

Scan the QR code to see where this took place

Een verstild moment aan de Oudezijds

Stap terug naar de late jaren twintig, waar de tijd even lijkt te vertragen tussen de Oudezijds Kolk en de Armbrug. Het zachte middaglicht valt op de robuuste houten lieren op de voorgrond, getuigen van Amsterdams noeste arbeid.

Op de kade staan mannen in typische petten en donkere jasjes; hun ontspannen lichaamstaal verraadde een moment van rust in een werkzame dag. Een beladen schuit deint zachtjes in het grachtenwater, terwijl de toren van de Oude Kerk waakzaam boven de historische gevels uittoert.

De sfeer is sereen en vol karakter, een levendig portret van een stad in transitie tussen april 1927 en augustus 1929.

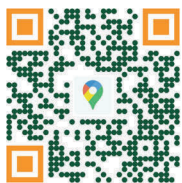
Waar men destijds goederen over de kade sjouwde, vinden we tegenwoordig op Oudezijds Voorburgwal 38 de entree van het prachtige museum Ons' Lieve Heer op Solder. De bedrijvigheid van toen heeft plaatsgemaakt voor bewondering voor Amsterdams rijke historie.

A Suspended Breath on the Oudezijds

Step back into the waning years of the 1920s, where time seems to hesitate between the Oudezijds Kolk and the Armbrug. The mellow afternoon light illuminates the robust timber winches in the foreground—skeletal mechanisms that stand as silent witnesses to Amsterdam's unvarnished manual grit.

Upon the quay, men draped in the sartorial hallmarks of the era—dark jackets and the ubiquitous flat cap—stand in loose formation. Their relaxed posture betrays a rare moment of respite in a day defined by toil. Below them, a laden barge bobs with rhythmic indifference in the canal, while the spire of the Oude Kerk keeps a steadfast, medieval watch over the historic gables.

The atmosphere is one of serene character, a vivid tableau of a city caught in the subtle transition between April 1927 and August 1929. Where laborers once strained to haul cargo across these stones, we now find the entrance to the hidden sanctuary of Ons' Lieve Heer op Solder at Oudezijds Voorburgwal 38. The frantic industry of the past has gracefully yielded to a quiet reverence for Amsterdam's layered history.

Scan the QR code to see where this took place

Een gouden welkomst in de Amsterdamse nacht

De zware houten deuren van de toegangspoort zwaaien gastvrij open en onthullen een verstild Amsterdam in de jaren tussen 1907 en 1913.

Het is een zachte avond; de natgeregende klinkers glimmen als gepoetst zilver onder de warme, goudgele gloed van de lantaarns.

Hoewel de bewoners zich al hebben teruggetrokken, ademt de architectuur een menselijke aanwezigheid. Je voelt bijna de haastige pas van een begijn die met opgeheven rokken door de regen huiswaarts keerde.

In het hart van dit schouwspel prijkt Begijnhof 34, beter bekend als 'Het Houten Huis'. Met zijn karakteristieke gevel uit circa 1420 is dit een van de oudste houten huizen van Nederland.

Vandaag de dag dient dit monumentale icoon nog altijd waarvoor het bedoeld was: als een uniek en gekoesterd woonhuis. In dit serene hofje lijkt de tijd al ruim een eeuw stil te staan, gevangen in een moment van pure, Amsterdamse nostalgie.

A Gilded Threshold: The Begijnhof (c. 1907–1913)

The heavy timber doors of the gateway swing open with a hospitable creak, revealing a hushed Amsterdam suspended between 1907 and 1913.

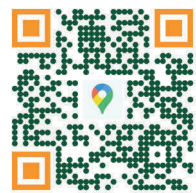
It is a soft, damp evening; the rain-slicked cobblestones shimmer like burnished silver beneath the warm, amber glow of the lanterns. Though the residents have long since retreated to their chambers, the architecture itself exhales a human presence. One can almost sense the spectral, hurried pace of a Beguine, lifting her heavy skirts as she retreats through the drizzle toward her hearth.

At the heart of this nocturnal tableau stands Begijnhof 34, famously known as 'Het Houten Huis' (The Wooden House). With its characteristic timber facade dating back to circa 1420, it remains one of the oldest wooden residences in the Netherlands.

Today, this monumental icon continues to serve its original purpose: a cherished and unique home. Within this serene courtyard, time has seemingly stood still for over a century, captured in a moment of pure, unadulterated Amsterdam nostalgia.

Scan the QR code to see where this took place

Winterse geborgenheid aan het Damrak

Stap terug in de tijd naar een verstild Amsterdam tussen januari 1909 en 1910. Een dik pak verse sneeuw bedekt het Beursplein, terwijl de robuuste baksteenarchitectuur van de Beurs van Berlage warm afsteekt tegen de ijle winterlucht.

Het Damrak gonst van ingetogen bedrijvigheid; paardenkarren laten diepe sporen achter in de grijze sneeuwdrab en heren in zware overmanteels trotseren de kou.

De lichaamstaal vertelt het verhaal van een gure ochtend: kragen staan hoog opgetrokken en de passen zijn kloek. Op de voorgrond klapt een heer met bolhoed bedaard zijn paraplu in, een klein gebaar van alledaagse rust.

In de verte waakt het Centraal Station als een statig silhouet over de stad. Wat destijds het kloppende hart van de goederenhandel was, dient tegenwoordig als een iconisch paleis voor cultuur en evenementen. De sfeer op deze foto ademt een tijdloze Amsterdamse grandeur die nog steeds voelbaar is.

The Frozen Heart of Trade: Damrak

Step back into a hushed Amsterdam suspended between January 1909 and 1910. A thick mantle of fresh snow blankets the Beursplein, while the robust brickwork of the Beurs van Berlage stands in warm, defiant contrast to the thin winter air.

The Damrak hums with a subdued industry; horse-drawn carts carve deep, dark ruts into the grey slush, and gentlemen in heavy wool overcoats brave the biting chill. The body language tells a story of a bitter morning: collars are turned high against the wind, and strides are purposeful and sturdy. In the foreground, a gentleman in a bowler hat composedly furls his umbrella—a small, deliberate gesture of everyday calm amidst the winter chaos.

In the distance, the Central Station keeps watch as a stately silhouette over the city. What was then the beating heart of global commodity trade now serves as an iconic palace for culture and events. The atmosphere of this exposure breathes a timeless Amsterdam grandeur that remains palpable to this day.